

ב"ה

ה'מהפכה' הצרפתית למעליזות



תשורה מסעודת השבע-ברכות של
מנחם מענדל ישראל וחנה שיחיו ערנטרוי
כ"ב מרחשון ה'תשע"ט | בית חל' מושקא - פאריז

פתח דבר



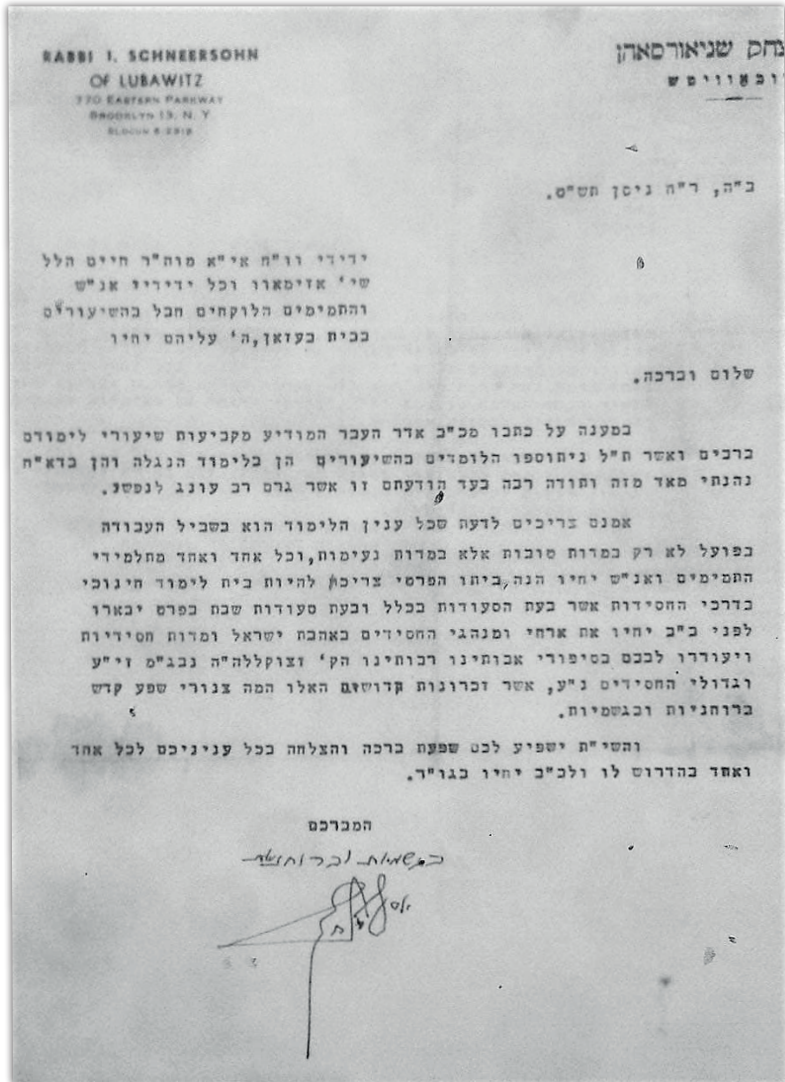
סיפורה של "המהפכה הצרפתית למעליותא" - שפעלו הרבי והרבנית והתגשמותה עד כדברי כ"ק אדמו"ר בהשיחה הידועה של ש"פ וישוב תשנ"ב וי"ב תמוז תשמ"ט, שכבר נפעלה הזריעה והקצירה ע"י הפעולות הרבות שנעשו שם, התחילה בעצם בתש"ט ע"י תביעה ועידוד לחסידים ואנ"ש אשר הגיעו מרוסי' לפאריז

אולם עבודת הפצת המעיינות והגישה לקרב את החוץ היתה די חדשה עבורם, הרבי ביקש והפציר מהם להיות נר להאיר ולא להסתגר בהד' אמות.

ובטח אשר זכות זו וזכות עבודת הפצת המעיינות עם "הצלחה שאין לשער" תגרום ל"הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם ויוכל לומר לפני כ"ק אדמו"ר ראו גידולים שגידלתי ותיכף ומיד ממש

• הקדמה •

מכתב מיוחד מכ"ק אדמו"ר מהוריי"צ לסבא רבה של הכלה הרב חיים הלל ע"ה אזימוב





חלק ממכתב להרה"ח ר' ניסן נעמאנאוו מיום י"ח אדר"ר תש"ח :

ד) איני יודע מאיזה סבה ומי האשם, אבל כנראה שאין נפנה, במדינתנו עתה, עומד במצב שצ"ל עומד ושבטח הי' יכול להיות עומד בהשתדלות הראוי'. וא"א מרחוק במקום לדעת על בוריו אופני התיקון בזה, בפרט שאיני מכיר כ"כ בטיב האנשים שצריך להעסיקם בזה ומצבם הפרטי. ובאשר שכת"ר יודע אותם ונמצא על אתר נכון ואולי גם מוכרח שישתדל באופן המתאים בהטבת מצב נפנה ושיכלולו ככל האפשריות. וידועה בזה השקפתי מאז שצריך להרחיב חוג המשתתפים בנפנה ולא להצטמצם בתמימים וכיו"ב בלבד. והאריכות בכ"ז לדכוותי' אך למותר.

• ב •

חלק ממכתב להרה"ה ר' ש"ה קסלמן מיום ט"ו שבט תש"ה :

וא"ו) מש"כ ע"ד אי אפשריות העבודה במקצוע נפנה בין אנשי העיר (לבד אנ"ש והתמימים) ומסביר זה בכמה טעמים ונימוקים - הנה שתי שורות וחצי לפני זה כותב, אשר "אנ"ש מקושרים בכל לבם ובכל נפשם עד מס"נ בפועל ממש, און אז מען זאל זיי הייסען קריכען אין לאך וועלען זיי קריכען" - והנני ממליץ עליו מרז"ל כמה לא חלי ולא מרגיש גברא דמרא סייעי, כי כנראה שאין אצלו אף צל דקס"ד אפשר יש מעין סתירה בין ההקדמה והמסקנא!

כי ע"פ הנסיון אשר ראינו בכל מקום אשר התעסקו בנפנה בשנים האחרונות (ארצה"ב, קאנאדא, דרום אמעריקא, דרום אפריקא וכו') עשו פעולה - אף שלא בכ"מ בשווה, כמובן, והמתעסקים בזה לא הוזקקו להוציא מתרמילם את המס"נ בפועל, ואפילו לא קריכען אין לאך. ולא עוד אלא שמצבם עצמם בנו"ר הוטב, וכבודם בעיני אלו שהתעסקו והשתדלו עמהם הולך וגדל, וסו"ס רואים שהם המקבלים ולא הנותנים, ואפילו בגשמיות ובממון.

אלא שבמדינתם, עתה, ע"פ הסברתו במכתבו, יש מן המוכן מס"נ בפו"מ ופשיטא שכולל מסירת הרצון והשכל והטו"ד...

- וזאת למודעי: מה שכותב הנני בזה אין כונתי ח"ו לאיש פרטי, כי מי אני לפסוק הדבר שדוקא פב"פ עליו מוטל ענין פלוני. ודברי מכוונים לקבוצם יחד, שבלי ספק שיש בו כל הנצרך למילוי תפקידם העקרי במדינתם עתה, שהוא הפצת מעינות הבעש"ט ואדה"ז באנשי חוצות צרפת. ואין לנו מעין שדרך בו נמשכים מעינות הבעש"ט ואדה"ז אלא אחד - הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר שליט"א. וע"י התקשורת במעין זה, התקשרות הגוף ("שיכול לקנות חיי נפשו החיונית") והנפש, גם מים כו' נעשו מים חיים. כי כן הוא ע"פ דין תורה השולטת ומנהגת את הטבע, גאר בפשטות און אומעטום.

וכת"ר בא במכתבו (וכנראה מהעדר הפעולות, זהו ג"כ החלטת אנ"ש שבמחנו) און גאנץ ק'אלטבלוטיג גוזר (שניידט אפ), שלכל אחב"י שבמחנו - (מלבד אלו הדרים בשכונה שלו) - אין שייכות לכל זה! יקראו נא לאסיפת כל

אנ"ש ויעשו חשבון צדק כמה יגיעות יגעו לרכוש נפשות לזה, ואז למותר יהי כל שקו"ט, כי תומ"י יתבררו הסיבות להעדר תוצאות.

אברך אחד שהוכרח לברוח ממקומו, אינו שייך לעבודת התפלה, אינו לא משכיל ולא עובד, בלא חתימת זקן וכו' וכו', ומעולם לא למד לא בתו"ת ולא בישיבה בכלל - נדד למדינה רחוקה ביותר הן במקום הן בעניני יהדות, וכעבור איזה זמן התחילו להגיע מאנשים ונשים משם מכ"ק מו"ח אד"ש. ולדוגמא - מאשה בעלת עסק שמציעים לה לשכור חנות ודירה בחלק א' של העיר או בחלק אחר. ושואלת החלט כ"ק אד"ש מה תעשה. - מעולם לא ראתה אותו, ויודעת שמעולם לא הי' כ"ק מו"ח אד"ש לא רק בעירה אלא גם בכל מדינתה, אינה מאנ"ש וכנראה גם לא מגזע אנ"ש. אבל כששמעה מהאברך דברים היוצאים מן הלב: יש רבי בישראל, ואין הוא נכנס בהגבלות הטבע, והרוצה ללכת לבטח דרכו: במסחה, בהנהגת הבית, וכו' - לא ירים את ידו מבלי לשאול את פי הרבי, והכירה בהאברך שפיו ולבו שווין, כי ניכרין דברי אמת, צייתה לכתוב השאלה הנ"ל, שייכת ממילא לנפנה, ומתקרבת ליהדות, ובטח בקרב הימים יהיו הליכות ביתה בכשרות וטהרת המשפחה וכו'. - אלה מתולדות פעולות אברך פשוט ושעושה כ"ז לא מצד מסנ"פ וקב"ע, כי אין זה אצלו היפך השכל, גם לא היפך שכלו האנושי.

הוגע בעצמך: פשוט אצלו על יסוד מה שראה במוחש, שהרבי אמירתו אמירה וברכתו ברכה, וגם נה"ב מסכמת ע"ז. כי אין זה אצלו מצד השכלה שקו"ט ועיון בספרים, אלא שהנסיון, שלו ושל כמה ממכיריו, הראה לו אז מ'האט געפאלגט איז געווען גוט, און אז מ'האט ניט געפאלגט האט מען געהאט א פסק. ובמילא כמו שאינו בוש לומר לכל מיודעיו הזקוקים לזה, האדרעס של רופא מומחה, כך כשרואה איש נמצא במבוכה או עומד לפני פתרון שאלת חיים עיקרית, אומר לו: לא אלמן ח"ו ישראל. יש לך את מי לשאול. - ולא עוד אלא שאינו מחכה עד שמיודעו יבוא אליו לחקור ולדרוש אם יש רבי, כיון שע"פ רוב אינו יודע גם מה זה רבי, אלא שהוא הולך אליו מסביר לו שאין לו להשען כלל לא על בינת עצמו ולא על השדכן ולא על הרופא ולא על הסרסור, שאין כל אלו אלא ענינים מסופקים, ויש לו דרך ודאית לפתור את ספקותיו. ואמרז"ל דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב.

ועתה בנידון מכתב כת"ר:

במחנו יש מסלתה ומשמנה של אנ"ש, שראו את אדנ"ע, ולהבדיל בין חיים

לחיי החיים את כ"ק מו"ח אדמו"ר שליט"א, נבחנו בכור העוני ונסיונות מכל המינים, עוסקים בהשכלה בעבודה וכו' וכו'. נמצאו בתחילה בקעמפ בין אלפים מאחב"י שהיו צמאים לדבור חם וחי, למלה של התעוררות וקירוב, והצעירים שבהם שאפו בעיקר להוראה: אי' הוא משה זה האיש אשר יעלנו מהמצרים והגבולים ויורנו דרך החיים.

והשאלה: כמה נפשות נתוספו, על ידי השתדלותם ויגיעת נפשם, על תורת הבעש"ט ואדה"ז - במשך כל זמן שהי' בקעמפס?

כתבתי אז לקעמפ דאנ"ש היותר גדול שיעשו בכל הנמצאים בקעמפ ובפרט בהנוער מעמד רוחני (כי שערתי שאין נחיצות באחיזה בגשמיות בתחלת הכבוש). וענוני שבודאי טוב הדבר, אבל מתחלה צריך להבטיח תקציב להוצאות, ובכלל נכון להתחיל בזה כשיבואו כל אנ"ש אל המנוחה ואז יסעו מהם ככל הנצרך חזרה להקעמפ ויעבדו שם במסנ"פ! וכשזרתי עוה"פ ע"י אחד שנסע לשם - בחרו, כמדומה לי, בועד. ובוזה נסתיים הדבר.

וה"תוצאות" ידועות.

האבען זיך אנ"ש אפגעמאטערט, וכנראה אשר גם מיט זיי האט מען זיך געמאטערט, און געזעהן, אז עס איז א רחמנות אויף אידען: מען מאטערט זיך און אן א טאלק. והביאום לעיר נושבת - וכולי האי ואולי. והנה - עס חזר'ט זיך איבער דער גאנצער סדר (יותר נכון - היפך הסדר). זה יותר משנה שנמצאים במחנם עתה, ומה הוא הסך הכל מהפעולות קיימות בפאריז וסביבות'?

בהיותי בפאריז זה שנה וחצי דברתי כמה פעמים, עד שסו"ס החליטו (כנראה מפני הכבוד) שועד נפנה יתעסק גם באנשי העיר. כמובן יתעסקו בזה המתאימים לדבור עם הרחוקים לע"ע וכו' וכו'. מזמן לזמן חקו"ד מהנעשה בזה ונודעת... שאין עושים מאומה, לא בענין מעמד רוחני ולא בענין מעמד גשמי - שני החצאים, שמלבד בהוראת שעה, צ"ל ביחד והולכים ומתקיימים רק ביחד.

גם אני הייתי שמח אם סו"ס הי' מי שהוא מודיעני, שכמה מפרטי פעולותיהם אי ידועים לי, ועשירות אנשים לא רק נתפעלו מהם ונתנו נדבות ממון על המוסדות אלא שגם קבלו מהם תורת הדא"ח ונעשו חסידים או עכ"פ מקושרים קצת. והנה רואה אני במכתבו שמופרך כל מקצוע עבודה זה אצלם.

פשיטא אשר שמירת הציור פון די אייגענע ד' אמות דורשת עבודה רבה ויגיעה תמידית, אבל אפילו שמירת ביהמ"ק היתה רק אחת העבודות, ולא כל הכהנים כולם התעסקו בה.

פשיטא אשר אם יפגשו איש ויאמרו לו זשיד דאוואי גראשי ואתנם לפב"פ הנמצא במרחק כמה אלפים פרסאות, שאין אתה יודע אותן, והוא אין לו שייכות עמך, אלא שהוא בעל מעלות גבוהות ונשאות - יהיו בעיניו כמתעתעים.

ולאידך גיסא פשיטא אשר איש המאמין באמונה שלימה, היינו המנהגת את כל הכחות שלו, שדעת וברכת פב"ב בכל משלה ויודע בחברו שצריך להחליט בענין עיקרי דבני חיי ומזוני וכו' או גם בענין של סכנה ר"ל, הרי מצד אנושיות אהבת ישראל פקו"נ וכו' אם רק יש תקוה וספק ספקא אולי ישמע לדבריו, עליו לרדוף אחרי חברו ולומר לו: רחם על עצמך ועל ב"ב ועל כל אשר לך ואל בינתך אל תשען, למוד דא"ח התקשר בפב"פ עשה ע"פ דבריו ואז תצליח.

יודועה הבטחת אדה"ז, אז וואס חסידים וועלען טאן וועלען זיי מצליח זיין. לא ראינו אינה ראי' פרט בדבר הרגיל (ראה ש"ך ואדה"ז שו"ע יו"ד רס"א). ראיתי כמה ממכתבים המתקבלים לכ"ק מו"ח אד"ש ממחנם. ולא פגשתי אף אחד שיהי' כתוב משום שהכותב נתקרב עתה לחב"ד בהשפעת מי מאנ"ש הנמצא שם.

באים הם בפאריז וסביבותי' במגע עם מאות, ואולי עם אלפים ואלפים, מאחב"י, כ"י.

עפמ"ש הרמב"ם בענין הדבור, משוחחים הם ביניהם ארוכות וקצרות. כמה אנשים מכל אלו האלפים פנו בשאלה ע"ד ניתוח או שידוך, בקשת ברכה לר"ה וכיו"ב? והאומנם אם היו מספרים להם מהו הרבי מליובאוויטש - ספור, גם בלא ביאור - ובפעם השני' מקצת משיחותיו ואח"כ מהוראותיו - הרי כמה וכמה נפשות, הם זורעם זרעם עד א"ס, היו מתקשרים ע"י באילנא דחיי, מוסיפים אור בבתיהם, נעשים אנשי משה (ראה סד"ה ויבא עמלק דקונטרס המוסג"פ. ולפענ"ד אף דבתו"א ותו"ח ד"ה ועשית ציץ הכוונה ב"אנשי משה" - בטול, בקונטרס זה הכוונה - מקושרים בהרבי, האתפשוטותא דמשה שבכל דור.

ולכן לא נתבאר זה בפירושו, נעשים אנשי מעמד ומחזיקים גם בכל

המוסדות בחפץ לב ובספ"י ולא רק מפני הכבוד.

ותמורת כהנ"ל - זה פונה למוסד שלו וזה פונה לעסק שלו, כ"א מרגיע את עצמו בזה שנותן נפנה בעין יפה ובמדה רחבה, מצדיקים א"ע בזה שיש מן המוכן, כפ"ד כת"ר, מס"נ בפועל ממש. והעבודה, כנראה, עדיין לא הותחלה.

וסדר זה נוהג, לע"ע, במשך שנה ויותר. ובקבוץ אנ"ש שהוא מכמה וכמה עשיריות, כ"י, של אותם שכתרם אדנ"ע בתואר "נרות להאיר". וע"פ פתגם כ"ק מו"ח אד"ש הרי במקום חשך כשמעמידים פנס אור הרי - מעצמם - מתקבצים סביבו.

והאומנם דעת כת"ר היא שהמניעה מאנשי פאריז וסביבותיה היא?

ואמרתי ע"ד הצחות: כל ענין הגלות הנורא הוא ע"י שבירת הלוחות, כי בלאה"כ הרי ה' חרות, א"ת חרות אלא חרות. הסבה לשבירת הלוחות הוא חטא העגל שאז חזרה הזוהמא דחטא עה"ה, שע"פ דא"ח (ראה ד"ה ע"כ יאמרו תרצ"א) בא ע"י מעוט הירח, שבא ע"י שבה"כ דתהו, שבא ע"י הצמצום. ומהו הצמצום? דער אור גייט ניט לחוץ. ער איז זיך אין זיינע אותיות, אבער ניט ווייטער (ראה לקו"ת סו"ס ויקרא ד"ה להבין מ"ש באוצ"ח פ"ה).

עוה"פ אכפיל דברי שאין כונתי לאיש פרטי ח"ו, כ"א להקבוץ בכלל. ובודאי יראה מכתבי לכל מי שיש תועלת בזה. - ולמותר לומר שאין זה אלא שקו"ט ביני לבינם ועל דעת עצמי. ולא שח"ו יהי' ויבא יוסף גו'.

- בודאי כמה וכמה יאמרו מי שמך גו' טול כו' מבין עיניך ויהי' הצדק אתם בטענתם עלי. אבל אין זה משנה את המצב והסך-הכל. וחבל על הזמן ההולך ואבד ולא משתכח.

בתקוה אשר לא יקפיד - אפילו במוח - על מכתבי זה. ואת והב בסופה.

החותם בפ"ש כל החבורה תי'.

• ג •

מכתב להרה"ח ר' ש"מ קלמנסון מיום כ"ח ניסן תש"כ :

הרב יהודה לייב רסקין ע"ה התחתן בפאריז בשנת תש"כ והתעסק אז בעבודת ופרצת במשך כמה חודשים והצליח, לאחר כמה חודשים הלך בשליחות כ"ק אדמו"ר למרוקו, בהמשך לכך כתב הרבי להרב שלום מענדל קלמנסאהן ע"ה המכתב דלקמן:

מובנת הפליאה והתמי' הכי גדולה על אנ"ש שי' שבפאריז וצרפת, אשר לאחר שבקשתי והפצרתי והרבתי כתבים על גודל הכרח הפצת המעיינות בכל מקום שידם מגעת, נעשה זעיר שם זעיר שם ועוד פחות מהאמור [באמתלא שאין מה לעשות ואין מקום לעשות וכו' וכו'] . . ויה"ר שיתבונן כל אחד ואחד מאנ"ש בהנ"ל ובפרט עפ"י המבואר בדברי הספרא בפרשת השבוע שקראנו בש"ק מברכין חודש אייר (שמיני טו), תהי' ההתעוררות אליבא דנפשי', שבמילא תפעול פעולתה".

11111111-11111111

ABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 18, N. Y.
Klatsch 2-4220

התאחדות החרדית
בני ברק
רחוב המלך המעוז
בני ברק

ביתנו ב"ה בני ברק תש"כ
בני ברק

הרה"ח אב"ד נר"ם בע"צ כו'
מנ"ח שלום משדל שי' שו"ב

שלום התיכונה

בששנה למסכתנו מכ"ה ניסן,

בשעת חוב"ה ח"י לתקנת אחי שי' ובפרט שזה זמן
נכבדן שלא התראתה עם הרה"ח אלהמשתחה בכלל, נכונה היא
מיוזי הענין שאנני בשעה טובה ומנוצלת.

כמ"ש אודות הרה"ח שי' נה"ג בעל פרץ הרי"ל שי'
הדג"ה ח"י המקיץ שבשעה רחש וכו'.

מבטוח המליאה והחשי"ה הכי גדולה על אנ"ש שי' שבמאריז
המיוזת, אשר לאחד שבשתי המצדתי והרבתי כתיבם על גדול
השכח המנה המעיינות בכל מקום שידם מגעת, נחשה בזה ועיר שם
העיר עם האנשי פחות מהשבור, [כאמטלא שאין מה לשנות ואין
מקום לשנות וכו' וכו'.

הנהגה בחדר עליהן בא פלוגי והראה באצבע על כמה וכמה
מקורות שמתבאיים במספר העיר וירושלים לכל, וגם התחיל לעשות
בזה, והכונה-כמעט איש לא טייץ בידן בהג"ל.

והנכחן לאחרי נספד-הרי מובן לדבר הפשוט איון שנמשך הרי
ימיאחי כה"ח העשה נושם [שכנראה הכוונה בזה, שלמרות שנמצאים
בו מספר יוחי עשה שנים, הרי גם להבא ח"ו דעתם כהטיסה
שם ואל העשה ע"י, וקשה להאריך בדבר המצער ובפרט שכבר
מכונה בזה וכמה פעמים, וכנראה ללא כל חזעלה.

ויהי שיתבונן כל אחד ואחד מאנשי [נכנס] ע"י המבוא
במבוי המפדא כפרשת השבוע שקראנו בש"ק מברכין חודש אייר
(שמיני ה' ו'), והתי' התפוררות אליבא דנפשי, שמילא הפועל
שולחנה.

בברכה לבשו"ם בכל האמור

• ד •

מכתב מיום ז' שבט תשכ"ב :

"אנ"ש שליט"א אשר בצרפת . . זה מזמן רב ביותר וביותר שאין מהם כל ידיעות מפעולותיהם בהפצת עניני יהדות בכלל שהביאור בזה אפשרי, ביאור פשוט, שאין פעולות. . ובעיקר באה ההודעה עד"ז - בכדי לשלול בהחלט אפשרית הפירוש, שזה שהפסיקו לעורר מפני שמי שהוא מסכים להנהגה ד"ואני את נפשי הצלתי" ובלשון המורגל פון אנ"ש "א צדיק אין פלעץ" כי אם אך ורק - שכנראה אין בידי למחות".

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYadinh 3-9250

נחמס מענדל שניאורסאהן
ליובאויטש
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, ז' שבט תשכ"ב
ברוקלין

אניש שליט"א אשר בצרפת,
ה' עליהם יהיו.

שלום וברכה

זה מזמן רב ביותר וביחוד שאין סהם כל יריעות
ספעולותיהם בחפצם הספיעות וכן לא ספעולותיהם בחפצת עניני
יהדות בכלל.

שהביאור בזה אפשרי ביאור פשוט; שאין פעולות,
וביאור עי"ם ציחי חכמנו ז"ל וסודגש בחורה החסידות, שישנן פעולות
כחנה וכחנה, אלא שש"ן סודיעין עש"ו.

הקד השוה שבשני חלקים, שאין מקום לכתיבה סכאן
והתעוררו ועאכו"כ לחביעות בהאסור.

ולא עוד אלא שגם חשש בדבר, ואולי יותר מחשש, ועי"ם
ציחי חז"ל כשם שפצוה לומר וכו' כך סצוה שלא לספר.

ולחקיר גי"כ סססכח חולין (צד"א) אל יסרעב כו' ויודע
בו וכו'.

וזוהי סיבת התפסק בכתיבה והתעוררות לפעולות, ואין
בוה מקום לפירושים אחרים.

ובעיקר באת הודיעה עדין-בכדי לסלול בהחלט אפשרית
הפירוש, שוה שהפסיקו לעורר ספני שסי שהוא ססכים להנהגה, דואני
אח נפשי הצלתי, ובלשון הסורגל בין אניש, א צדיק אין פעל, כי אם אך
ורק-שכנראה אין בידי לסחות, או (עי"ם הסדר השני דלעיל, דסחוי"ים
לרון לכף זכות) שישנן פעולות כחנה וכחנה.

וי"ה בעמדנו ימים ספורים לפני יום ההילולא של כ"ק מו"ח
ארס"ר נשיא ישראל, עשירי בשבט הבע"ל, שכאנ"א ילסוד סססירה נפשו
של בעל ההילולא, סססין על פעולות עם הזולת, שהרי בנוגע לעצמו הוא,
עיד דברי האריו"ל וספורש ברברי רבנו הזקן (בעל החניא"א פוסק בנסתר
דחורה- והשו"ע פוסק בנגלה דחורה) גשעה עצמה אינה צריכה תיקון
כלל ככו' ולא הוצרכה כוז רק להסתיין אור לחקנא וכו'.

שיעשה הוא ככל יכולתו ועוד יותר מזה- בפעולות סמאיכום
לרצון ותקוה בעל ההילולא, והובטחנו חבא לסחר ססיעין אוחו.

בכבוד וברכה
M. Schneerson

סובן שאין בהנ"ל כלל וכלל ענין של ספירא ח"ו וכיו"ב, כ"א
(באם אופן הא"י, ח"ו, צודק) צער על העדר כל סעשה בהנ"ל, בה בשעה
סססח"ס הקב"ה הוציא אבן היקרה שבה חלוי השיבוה כחר ססלכות סן
הכחר ושחקת וכו'. וד"ל. ובסילא אין מקום כלל לכחוב לכאן הצטרקוח
וביאורים וכו'. וה"ו ענין שבין ארם למקום.

• ה •

שליחת תלמידים השלוחים:

כדי לעורר את אנ"ש ולהכניס רוח חיים ג"כ בעבודת "וּפּרצַת" שלח הרבי קבוצה של תלמידים שלוחים נמרצים לשיבת תומכי תמימים אשר בבריונא ליד פאריז, התלמידים השלוחים היו הרה"ח ר' שמעון לזרוב, הרה"ח ר' שמרי' רויטבלאט, הרה"ח ר' אברהם ליפסקר, הרה"ח בן-ציון שפרן, יעקב שלמה גאלדבערג ואשר צילינגאלד. אשר נוסף על לימודם בישיבה והכנסת רוח חיים בתלמידים, נשלחו ג"כ לפעול בקרב ה"חוצה" לא רק בפאריז אלא גם בערים נידחות, לפני נסיעתם נכנסו להיכל קודשו אור לי"ב אד"ר והרבי אמר להם: "שיהי' בכם הפצת המעיינות הן להזולת והן לעצמכם בלימוד הנגלה ובלימוד החסידות וקיום המצוות בהידור בכלל, ועבודת התפלה בפרט, ועי"ז תפעלו גם אצל אלה אשר שם".

ואכן השלוחים הפיחו רוח חיים והלכו בבתי כנסיות בפאריז ובערים רחוקות לחזור דא"ח והצליחו בהצלחה גדולה, אולם השלוחים נשאר רק עד אלול תשכ"ב, הרבי רווה הרבה נחת מהם ומהפעולות שעשו וכפי שאמר בעצמו ביחידות לר' בן-ציון שמתוב ע"ה והצליחו לפעול הרבה בענין ההפצה.



כ"ק אדמו"ר מלווה את השלוחים



• 6 •

התלמידים בישיבה ממשיכים בעבודת ההפצה:

בחודש חשון תשכ"ג נכנס ר' בן-ציון שמטוב ליחידות ארוכה, ובין הענינים הרבי דיבר בקשר להמשך להפעילות בהפצה בפאריז. ואמר אז באותה יחידות לר' בן-ציון, שכדאי הי' שהתלמידים שנשארו ללמוד בישיבה ימשיכו בעבודת ההפצה, והדגיש שאע"פ שהם צעירים . . (הבחורים היו בני 17 שנה).

וכך כותב אליו מיד אחרי היחידות הרב חדקוב במכתבו מיום כ"ט מרחשון תשכ"ג: "בשאלתו אודות מטרת ביקורו צלחה את המדינות צרפת . . אשר עליו למסור שם את דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א, אבל צריך להתעכב בכל מקום גם אודות אמצעים.

בטח ההתלהבות שאחזה אותו בצאתו מהיחידות עומדת בתקפה, וע"י מעשה בפועל בודאי גם התפשטה ביותר. והבה נקוה לבשורות טובות אשר בעזהשי"ת הצליח בכל פעולותיו בהצלחה רבה".

בהמשך לאותה יחידות פנה ר' בן-ציון שמטוב לר' ניסן נמנוב ע"ה וסיפר לו ע"ד אותה יחידות, ואז ר' ניסן קרא מיד לשלושת הבחורים המבוגרים: שנ"ז לבקאווסקי (עכשיו ראש ישיבת תומכי תמימים ב-770), יעקב קאפיל גאלדבערג (עכשיו ראש ישיבת הדר התורה) ולהבל"ח שמואל אזימאוו ע"ה וסיפר להם אודות היחידות וביקש מהם להמשיך בעבודת ההפצה כפי שתבע הרבי, ור' ניסן הציע שאחד מהבחורים יסע ע"פ תור כל שבת לפאריז לחזור חסידות בבתי כנסיות, כפי שפעלו התלמידים השלוחים.

CENTRAL ORGANIZATION FOR JEWISH EDUCATION

תחת נשיאות כ"ק אדמירל מליובאוויטש רבי מנחם מענדל שניאורסאהן שליט"א
מיסודו של כ"ק אדמירל רבי יוסף יצחק זצוקלה"ה ז"ל ז"צ שניאורסאהן מליובאוויטש

Central Office
770 EASTERN PARKWAY • BROOKLYN 13, N. Y.

ב"ה, כ"ט מרחשון תשכ"ג
ברוקלין, נ.י.

הרה"ח הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ
וכו' מוה' בן ציון שי'

שלום וברכה!

במענה למכתבו מה"י מרחשון, ה"ח על הבשורה טובה מהחלטת אנ"ש שיהיו לסדר את לימוד דא"ח בכמה בתכנ"ס, וזהבה נקוה אשר בקרוב יודיענו גם שהוציאו החלטתם לטובה מהכח אל הפועל, ובמדה שהולך ומוסיף.

מחיים לבקשתו שלחן לו את ספרי התני"א, ואף שבהתחשב עם הכרת הדבר לא עמדנו לע"ע על המקח, אבל כח"ר בהכירו ג"כ במצב הכספי, ישחל מצדו למלא הבטחתו להשיג - מן הגורן ומן היקב - את האמצעים הדרושים.

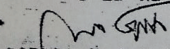
ברבר בקשתו רשוח להדפיס קונטרסים של פרקים מיוחדים בתני"א כדי להקל לאלה הרוצים שיהיו מוכנים בכיסם לכל עת צורך, ללמוד וללמד עם הזולת, הנה בנוגע לתני"א שבלשון הקודש, הלא שנה ההוצאה שבפורמט פיס. ומה שנוגע לתרגום האנגלי, הנה יתה עם המעלות שבזה כאמור במכתב כת"ר, מוצאים אנו בזה גם כמה חששות, ולע"ע שב ואל תעשה עדיף.

(ואגב הננו להעיר מה שבאמת מפורסם הוא מכבר, כי גם אם מסיבות שפפם ומעמים איזה שהם, מתאחרים אנו במענה לשאלתו של מיששו, אין להבי"ן את שתיקתנו כהוראה. ודברים הזקוקים לקבלת רשות מאתנו אין רשאים לעשותם עד קבלת רשיון מפורש.)

בשאלתו אודות מטרות ביקורו צלחה את המדינות צרפת, הולנד, שווייץ, בעלגיא ודענמארק, ושאי אשר עליו למסור שם את דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א, אבל צריך להחזיק בכל מקום גם אודות אמצעים.

במה החלבוש שאחזה, אוחו בצאחו מהיחידות עומדת בתקפה, וע"י מעשה בפועל בודאי צ"ם התפשטה ביותר. והנה נקוה לבשורות טובות אשר בעזרשי"ת הצליח בכל פעולותיו בהצלחה רבה.

בברכה כמ"ס


הרב ח.ס.א. הדקוב
מנהל



כמה ימים לאחרי מכתב זה שולח הרבי מכתב מענה להתמים שמואל אזימוב (אודות נסיעתו ללמוד ב-770), בין היתר הרבי כותב "לפלא על הדרכים החדשים שמחפשים והרי על תלמיד ישיבת תומכי תמימים להיות שקוע (ליגן) אך ורק בהתמדה ושקידה.. ויה"ר שהוא וכן חבריו שי' בישיבת תומכי תמימים יתנהגו ע"פ האמור ויצליחו"

וכך הבינו הבחורים שעליהם להישאר בישיבה בברינוא.

אזימוב-כרונא

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway

Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-6250

מוחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ט"ז כסלו השכ"ג
ברוקלין

האברך שמואל שי'

שלום וברכה!

במענה למכתבו מי"ב כסלו, בו כותב אודות

נסיעה לכאן.

ולפלא על הדרכים חדשים שמחפשים, והרי על
תלמיד ישיבת תומכי תמימים להיות שקוע (ליגן) אך ורק
בהתמדה ושקידה בלימוד תורתנו הנגלה והחסידות, ההלימוד
יביא לידי מעשה קיום המצות בכלל ועבודת התפלה, שהוא
כחוש השדרה (לקו"ת ס"א בלק) שעי"ז מתוסף בכל, ואין להיות
בפיזור הנפש מחשבות נסיעה למקומות אחרים,

ויהי רצון שהוא וכן חבריו שי' בישיבת תומכי
תמימים יתנהגו ע"פ האמור ויצליחו, והובטחנו אדם מקדש עצמו
מלמטה מקדשין אותו חרבה מלמעלה.

בברכה לבשו"ט

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
מזכיר

• ח •

ובאותה תקופה כתב להם הרבי מכתב בקשר לעבודת ההפצה, מתאריך י"ב כסלו ל"האברכים המתעסקים בפעולות הפצת המעיינות חוצה, ובפרט בעיר פאריז והסביבה" באותו מכתב הרבי כתב אשר ודאי שפעולות אלו נעשו מבלי לנגוע כלל בלימוד התורה נגלה וחסידות וכן בעבודת התפלה, וברך אותם אשר פעולותיהם יהיו בהצלחה. ואכן הבחורים התחילו לפעול, וכל חודש כתבו דו"ח לרבי על פעולותיהם.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYcacth 2-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליוכאווטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, יב' כסלו תשכ"ג
ברוקלין

האברכים המתעסקים בפעולות
הפצת המעינות חוצה, ובפרט
בעיר פאריז והסביבה,
ה' עליהם יהיו.

שלום וברכה!
מאשר הגני קבלה מכתבם מז' כסלו, בו כוהבים ד"פ
מפעולות האמרות.

ובודאי נעשה האמור מבלי לנגוע כלל בלימוד
התורה נגלה וחסידות וכן כעבודת התפלה וכו'.

והרי אפשרי הדבר וכהודעה חכמנו ז"ל מצוה
גורת מצוה.

ויהי רצון אשר תהיינה פעולותיהם בהצלחה, והרי
ההדש כסלו חדש הנסיים והאולה, ובפרט אבו יום הסגולה יס'
כסלו, באולת רבנו הזקן ובאולתנו ופדות נפשנו, ולאחרי זה
ימי החנוכה אשר מוסיפים והולכים באור מיום ליום.



בברכת הצלחה בכל האמור

• ט •

במכתבו מפאריז מיום א' סיון תשכ"ג כותב ר' ב"צ שמטוב למרכז לענייני חינוך: "במשך ב' הימים פה ת"ל נעשה התעוררות בין אנ"ש שי' אודות שליחות, וביום א' הבע"ל יתאספו אנ"ש שי' דפה לברינוא לסדר הדברים איך לגשת לפועל בהפצת המעיינות" שלושת התמימים האלו, זכו לקבל מכתב מענה מיום ה' סיון תשכ"ג על דו"ח המכתב הממוען לשלשתם ביחד בו מאשר מכתבם וג' הדו"חות האחרונים.

ה'ה

א' סיון תשנ"ג

אח האלח

שלום וברכה

ביום ז' הקיץ נסעתי גאנטיאסטיאן ודורה

8

באת תנה צלחה

הצט

האשף ד' היגד פי תל נעשה התקוותות

בין אנה יש אודות שלוחות וביד א' הקל יתאסני אנה

ש' פיר אברנוא אספ הנצנה זמן אגרת ארץ

הקצת הזעמנות

ואחר ש' אשתא איה אנתע יול

דנעיות

בראש כבוד בן צ' שם ט' ג

בקנה אהכבעתי אדם אנה' אחש הקיחה אנה כראות
הנפלה באור



נסיעה לרבי והדרכה מיוחדת:

לקראת חודש תשרי תשכ"ד היתה התעוררות לנסוע לרבי בקרב תלמידי הישיבה וכך נסעו שלושת הבחורים אצל הרבי, הרבי קיבל כל אחד בנפרד ביחידות ועודד ודרש להפיץ המעיינות, ואכן שלושת הבחורים חזרו בכוחות מחודשים והתחילו לעבוד עם הסטונדטים לקרבם והתחילו להביא אותם לשיעורים ולשבתות בישיבת בברינאו. מסופר שבאותה תקופה נכנס ר' ניסן ליחידות שהרבי אמר לו שבצרפת יש כיום אפשרות להכניס כ-50 בחורים לישיבה.

ביום י"א ניסן תשכ"ד מוסיף הרבי במכתב לשלושתם בכתב יד קודשו: "להצלחה רבה בהפצת המעיינות והיהדות בכלל".

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מחלקת חינוך ופיאורטאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, י"א ניסן ה'תשכ"ד
ברוקלין, נ. י.

האברכים יעקב קאפיל שי'
שמאל שי'
שניאור זלמן שי'

שלום וברכה!

מכתבם פד' ניסן נתקבל.

ילקדא חג המצות, זמן חירותנו, תבא
עלינו ועל כל ישראל לטובה, חנוי כזה להביע
ברכה לתג כשר ושמח ולחירות אמתי, חירות
מדאגות בגשם ומדאגות ברזח - סכל דגרי המעקב
עבורה ה' בשמחה ובטוב לבב,

ולהמשיך סחירות ושמחה זו בימי כל השנה
כולה.

ובפרט שקבודת השם, כמצחה עלינו בתורחנו
חורת חיים, תרי היא בכל עניני הארם ובמשך כל
היום ובל הלילה, וכמו שנאמר בכל דרכיך דעהו.

וברכה חתג
שלום וברכה
שלום וברכה
שלום וברכה
שלום וברכה

• י"א •

מאז תשכ"ה נשארו רק שנים מהבחורים המבוגרים: שנ"ז
לאבקהווסקי ושמואל אזימוב אשר המשיכו בעבודת ההפצה,
במכתבו ממוצש"ק כי תשא תשכ"ה בו כתב להם בכת"ק:
"הצלחה רבה בהפצת המעיינות".

ב"ח, ועש"ק ס' כי תשא תשכ"ה
ברוקלין, נ.י.

הארכים שמואל שי'
ושניאור זלמן שי' הלוי

שלום וברכות

מאשר תנני קבלת מכתב מו' אד"ר והתא.
ומענין פרט שכוע זהו

ויברר ה' אל מעת - כי טאל מעתו רבש"ע במת חרום קרן ישראל
(ובכמה - שהי' אך זה עתה מעת העגל). אמר לו חק'

לאמר - לדורות (כולל אפילו ביום שקדי (אשר או) ומקדשי עליהם
הטאמם בעגל) -

כי תשא - אחת רוקא - ראשם של ישראל (רוק מעת - לא היתה לו כל
שכוח אפילו לענין העגל, שהרי הי' אז בחר עם ה')

תשא את ראש - חוכל, לשאת את ראשם בהגבהה", ע"י אשר -

תשא את ראש, המנה אותם לגלות היבחרם לפני המקום. - ולכפר על
הטאט המונק חרמת קרנם (ובפרט - תשא העגל) -

ונתנו איש כופר נפשו - צדקה, כספ"נ וחמאך בצדקה פרוק.

: : :

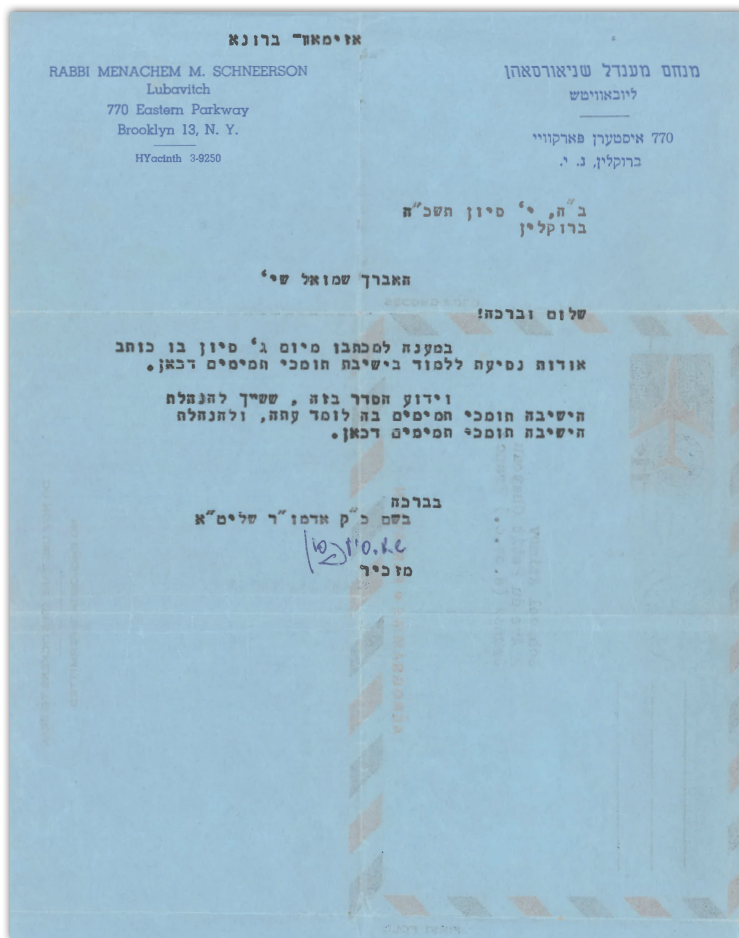
וכיהן אשר כל נפש ונפש מביה ישראל יש בת מביה' מפרע"ה - תרי
חורא במרשחנו, ע"י בתי' זו על כאו"א להרים קרנו, ע"י אשר יגלה
הבתו לפני המקום, בהחבוננו אשר אחבה עולם אחבתנו ה' אלקיננו כו'
ובנו בחרת - הוא הגוף החוסי - וקרבתנו כו', שאוי מסילא כסיס
הסנים לפנים יתעורר גם הוא לרבקה כו' ולחמשיך אוא"ס ב"ה לסמח
ולתעלות כל תעולם כולו לה', שזהו ע"י החום'צ ובפרט ע"י הצדקה,
שהיא עיקר המצות מעשיות ועולת על כולנה - כמילוי הציחה לפעוה
משכן וזירה לו יח' בהחוננים.

בברכת ה' ושלום ושלום
הענין והתא

שאל מעת: ב"ב י, ב, זה עתה, העגל: תחוסא ר"ם תשא, רש"י תשא ל, סו,
לאמר לדורות: כדמוכח מסרו'ל בב"ב. ביום, בעגלו סנהדרין קב, א.
אתה רוקא ולא כבשאר חסנינים, וכתקנה תרא ג' בכ"ב שס. ראשם של ישראל:
ראה בארוכה ב"י לד"ה חסנים כסאי ס"ג (נדפס בלוק"ח לג"ס). לשאת
בהגבהתו רש"י ב"ב שס. המנה אותם דאין סקרא (ומענין) יוצא מירי פשוט.

• י"ב •

בקיץ תשכ"ה ביקש התמים שמואל אזימוב ללמוד בישיבת תומכי תמימים שב-770, הרבי ענה לו: "ידוע הסדר בזה ששייך להנהלת הישיבה תו"ת בה לומד עתה, ולהנהלת הישיבה תו"ת דכאן".
 כאן הוא חשב שלקראת שנת תשכ"ו כבר יוכל ללמוד ב-770.



• י"ג •

השאלה הופנתה מיד לר' ניסן שכתב מכתב המלצה להשיבה תומכי תמימים שבניו יורק אבל הוסיף:

"נסיעתו למחנם הינו בהסכמת הנהלת הישיבה דפה. בעיקר נסיעתו היא אך ורק להסתופף בצל כ"ק אד"ש. ובאם כ"ק אד"ש יסכים לו שמצד התעסקותו בענין דהפצת המעיינות חוצה ביכולתו להשאר במחנם גם אחר הזמן דאחר יו"ט ולהמשיך לימודו במחנם אז גם מצד הנהלת הישיבה דפה אין מניעה".

פתק זה מסר ר"ש אזימוב להרבי, והרבי החזירו לו.

ר' יוסף באאזאר
 כבוד תפלת הישיבה תורת במחנה/ין הישיבה י"ג
 (ש"ר) (לרוב) (אמצעה) הנני במכתב זה מוציא
 ה"ת המוסף מן שמואל י"ג אצ"מ. שני ימים (אמ"ת) היו
 זה סכמת תפלת הישיבה צ"מ. שני ימים נסיעתו הינו, מר
 י"ג (הי"מ) ב"ר כ"ק אצ"מ. ומצד כ"ק אצ"מ יסכים לו
 ש"מ. ה"מ. מ"מ. ג"מ. צ"מ. ה"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ.
 (ה"מ) (ה"מ) (ה"מ) (ה"מ) (ה"מ) (ה"מ) (ה"מ) (ה"מ)
 ד"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ.
 מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ.
 מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ. מ"מ.

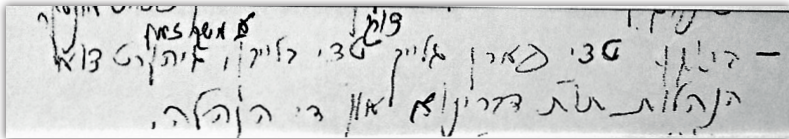
י"ד.

עם פתק זה מר' ניסן כתב שמואל אזימוב לקראת היכנסו ליחידות תשרי תשכ"ו הרבי ענה לו ביחידות (כפי שכתב לעצמו מיד אחרי יציאתו):

"בנוגע צי פארן גלייך צוריק צי בלייבן א משך זמן געהערט צו הנהלות תו"ת דברינא און די הנהלה"

[=בנוגע אם לנסוע חזרה או להשאר משך זמן שייך זה להנהלות ישיבת תו"ת דברינא והנהלה].

מזה הבין שגם נקודה זו של ענין ההפצה, תלוי באישור ובדעת המשפיע ר' ניסן ע"ה.



הנהלות תו"ת דברינא און די הנהלה
30
און די הנהלה
און די הנהלה
און די הנהלה

• מ"ז •

מיד כתב לאביו בפאריז שיבקש מר' ניסן לדעתו-רשותו, אביו ר' חיים הלל אזימוב ע"ה נסע מיד לישיבה וכפי שכתב חשב מיד לקבל המכתב של ר' ניסן שמאשר לבנו ללמוד ב-770, אולם הוא כתב לבנו מכתב ארוך:

ב"ה, י"ב תשרי תשכ"ו פריז
לאהובי בני שמואל שי'
שלום רב!

הגיעני מכתבך גם מעיוכ"פ.

הנה אתמול הלכתי לבריונא לר' ניסן שי' לבקש עבורך המכתב, הלכתי עם הרכבת 8,32 בבוקר, וחשבתי אשר תיכף אקבל המכתב ואמסור ע"י יואל שי',

אבל הוא קורא ומתרגם ומבאר את המכתב של כ"ק מרן אד"ש, באופן אחר, מכמו שאנו חשבנו, אתה כותב בהיות שאדמו"ר שליט"א לא אמר בפירוש ליסע בחזרה, א"כ כוונתו שתשאר על משך זמן, וגם אנכי הייתי מסופק אפשר שכך דעתו וכונתו, שתהי' איזה חדשים או שנה ותקבל הרבה ואח"כ תהי' למשפיע וכו', והר"ן אומר בהיות שהנך כותב את הלשון "שייך להנהלת הישיבה בבריונא, ובכן יש לו מקום לומר דעתו ודעתו היא אשר כונתו הק' שתהי' כאן ותמשיך את השלשלת ההתעסקות שהתחלת עם הבחורים והאברכים, ישבתי אצלו יותר מחצי יום היינו שנסעתי בחזרה בהרכבת של 2,21 אחרי הצהריים, ורק בזה הי' השקלא וטריא שלנו, והוא בשלו אני כותב לך כל הדיבורים שדיברנו מפני שאני חושב שגם לך הסביר וטען טענותיו טרם שנסעת ולכן הנני מקצר בזה, בעצמי חשבתי שלא יעז לי ויתן תיכף המכתב, אבל לא פעלתי מאומה.

וכעת, אינני יודע מה להגיד לך, בודאי הכל בהשגחה
רק הקדמה אחת אגיד לך והיינו מה ששמעתי 2 ענינים:

ואפשר מהם תלמוד איך לעשות לפועל:

א) אחד אמר על ר' זלמן משה ע"ה החסיד המפורסם שו"ב
מנעוול: אשר ישנם הרבה מהחסידים שנכנסו לאדמו"ר על שעה
וחצי או שעה, והוא ר' ז"מ הי' נכנס רק על 10 מינוטן, און ער
פלעגט ארויס גיין אצוקאכטעה,

ובכן אפשר לקבל במשך חדש אחד מהרבי שליט"א לא פחות
מכמו שאחר יקבל במשך שנה, וישלם לך הכרטיס לתשרי תשכ"ז.

ב) זאת ועוד אחרת, בשמחת תורה תש"ט נכנס תמים לביתנו
בבעזאן, אחרי ההקפות של יום וביקש ממני קצת י"ש להגיד
לחיים האיש הזה הוא מהתמימים דאוטוואצק - ווארשא וסיפר =
ואפשר שגם בכה בדמעות שלישי מפנמיות לבבו = אשר אדמו"ר
נ"ע רצה לשלוח לו - ע"י המנהל הר"ר חאצע פייגין ע"ה, לאיזו
מחלקה של תו"ת חדשה שאירגנו שמה באיזו עיירה, והוא סירב,
ולא קיבל על עצמו, וסיפר הר' המנהל ר' יחזקאל ע"ה הנ"ל זה
לאדמו"ר נ"ע ואמר והשיב מה לי לעשות "אז איך האב סאלדאטן
און זיי ווילן מיר ניט פאלגן" [או "זיי פאלגן מיר ניט"] האברך
הנ"ל לא הי' יכול למחול את עצמו מה זה עשה, אחרי זה ששמע
את דברי אדמו"ר נ"ע הנ"ל,

ובכן הנה עלינו לחקור ולדרוש היטב היטב, אפשר שדעתו וכונתו
הקדושה של כ"ק מרן אד"ש ג"כ היא אשר יותר טוב להיות כאן
וללמוד - וגם לפעול רב טוב בענין ופרצת באמת ובפנימיות,
מכמו לישב בברוקלין יצ"ו

ובכן תשקול היטב ותבחן ותחליט, ואפשר שתתיישב עם זקני
אנ"ש האמיתיים, - - העיקר שלא תדאג - למען לא יבולבלו
מחשבותיך ח"ו ולא תוכל להיות כלי ריקם ראוי' לקבלה את
הגילויים שמגלה כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א,

אקצר אין לי זמן יותר לכתוב, אתמול לא יכולתי לכתוב מפני שנתבלבתי קצת (חשבתי אשר תיכף אקבל המכתב ממנו) והיום הנני כותב.

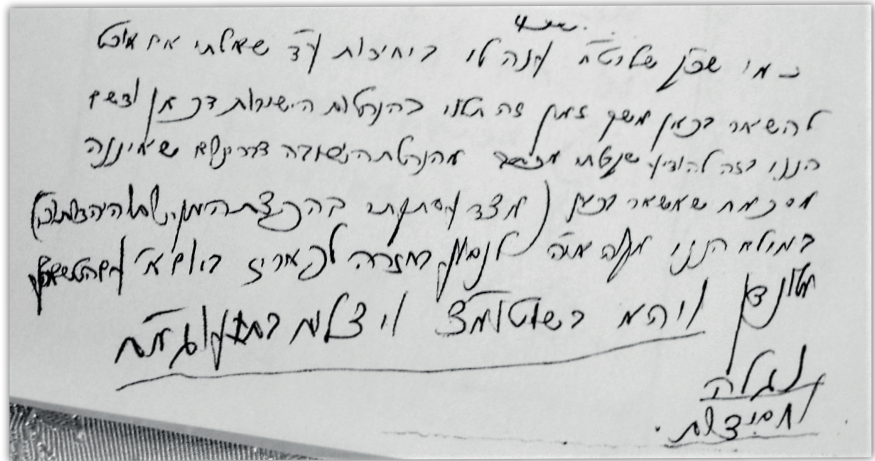
ואפשר שהצדק איתו
הי' שלום וברוך
באיחולי גמר חתימה טובה לשנה טובה ומתוקה בגשמיות
וברוחניות וחג שמח

מנאי אביך המאחל לך באמת רב טוב גשמי ורוחני

• י"ז •

בהמשך לזה כותב שמואל אזימוב לרבי:
"הנני בזה להודיע שקיבלתי מכתב מהנהלת הישיבה דברינוא
שאיננה מסכמת שאשאר בכאן (מצד עסקותי בהפצת המעיינות
והיהדות וכו') במילא הנני מקוה א"י"ה לנסוע בחזרה לפאריז ביום
א' עם הטשארטער מלונדון",

וע"ז ענה לו הרבי על מכתבו:
"ויהא בשעוטומ"צ ויצליח בתעוגמ"ח [=בתורה עבודה וגמילות
חסדים] נגלה וחסידות".



• דן"ל •

בהמשך להנ"ל נכנס ליחידות לפני נסעו חזרה ובאור לכ"ה תשרי תשכ"ו מקבל התמים שמואל אזימוב (לימים השליח לפאריז והסביבה) הברכה המיוחדת שליוותה אותו כל ימי חייו:

"דער אויבערשטער זאל ממלא זיין משאלות לבביך לטובה ובפרט בנוגע די מושפעים, וואס דו מיט דיינע חבירים האבן מיט זיי געלערנט נגלה חסידות ויר"ש, זאלסטו ממשיך זיין מיט א תוספת, און זאל זיין בהצלחה רבה, וואס רבה איז אזא הצלחה וואס אין לשער, און אזוי ווי מ'האט גערעדט אין פארבריינגען"

[הקב"ה ימלא משאלות ליבך לטובה ובפרט עבור המושפעים, שאתה טחבריך למדו איתם נגלה וחסידות ויראת שמיים, תמשיך בזה עם תוספת, ושיהי' בהצלחה רבה, אשר רבה היא הצלחה שאין לשער וכפי שדיברנו בהתוועדות].

וכפי שתמיד הי' מספר שברכה זו נאמרה לו ביוצאו מהיחידות, עם מבט מאוד מיוחד בהסתכל לעבר החלון.

• י"ט •

במשך השנה נשאר לפעול בעבודת הפצת המעיינות בפאריז והסביבה, חבריו בני גילו כבר היו ב-770, בנוסף לכל הכתי"ק בשלהי המכתבים נשאר אצלו חקוק עידוד מיוחד במינו.

פעם אחת קרא לו ר' ניסן ואמר לו שיש בידו מענה מאוד נדיר בקשר אליו, באותו זמן ר' שלום מענדל קלמנסון ע"ה מנהל קהילת שניאור הי' ב-770 ביחידות והרבי תבע ממנו לעודד את אנ"ש לפעול, ביוצאו כתב מכתב ובו כותב שהוא מוכן למסור לאנ"ש ולנסות לפעול מה שהרבי יבקש וע"ז ענה לו הרבי:

"שמחוץ בהנוגע לחינוך ילידיהם שיחיו ומחוץ להנוגע לפרנסתם הגשמיית לא התחילו עדיין לעשות שום דבר - לבד אחדים מתלמידי הישיבה שיחיו שעושים וממלאים רצון ופקודת נשיאינו להפיץ המעיינות חוצה וזכורים המה לטוב ע"ז בזה ובבא".

לקראת שנת תשכ"ז אכן נשאר ב-770 וזאת אך ורק לחצי שנה, בזכות הרה"ח ר' שלום מענדל קלמנסון הנ"ל שהסכים למלאות מקומו.

צד כהה שמשטח, אבל אמר(ה)ושיקם הנה, שכלם אחסין הנה
 מה שפסקי הנה יאמר(ה)ושיקם זה אמרת רבך, שאין זה
 זעירה, יותר מה ששני אשם" ומה ואמר או רב. - קמאי; שמה
 אם אקבל אבך הולאת- עקובות- קהנא- קפולא. הנה זעירק ויזיתם
 מוכ ויזיתם. זמית פלה מצות, ואסור. אותה זאיש ה' ואם זדגה
 קטח גוצאו, אשם ש' - געגה-היה-היה. איך זה יאמר אותם
 זידי פולא .
 במזקן, להנה קיש אינן אקיים איהם, ח' פולא, הנה יאמר קא הנה יאמר
 רבך לקנוא את אשם ש' ראסינה- אלו אינן כואה
 המצאות קפולא, מוצאות אצרה .
 צד זה אשם אשם עקוב קהילה, פ' יאמר קפולא
 פלש אומר קולך. ואשם, כפולא יאמר קפולא עפין יזיתם
 כהה נאסר. רשעה המצות אסור. איהם קולך זמית ואסור.
 רבן ופקובת נאמין
 זיפולא המצות הוצה
 וצפונות תמה זמית על קשה
 וקא .

העתק מהוספת הרבי על היחידות



לעילוי נשמות

הרה"ח הרה"ת עוסק בצ"צ כו' ר' שמואל ע"ה
בהרה"ח ר' חיים הלל ע"ה
נפטר י"ב מרחשון, ה'תשע"ה

זוגתו מרת בתי ע"ה
בת הרה"ח שד"ר ר' בן ציון ע"ה
נפטרה טו"ב מרחשון, ה'תשע"ב

אזימאוו

שלוחי כ"ק אדמו"ר כיובל שנה במדינת צרפת
ת. נ. צ. ב. ה.





לזכות
החתן הרה"ת ר' מ"מ ישראל והכלה מרת חנה שיחיו
ערנטרוי
לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת
כ"א מרחשון ה'תשע"ט

ולזכות
הורי החתן ר' נחום ורעיתו שיחיו ערנטרוי
וכל יו"ח שיחיו
והורי הכלה ר' מנחם מענדל ורעיתו שיחיו אזימאוו
וכל יו"ח שיחיו





**מוקדש לזכות
שלוחי כ"ק אדמו"ר ברחבי תבל
נשיהם, בניהם ובנותיהם וכל יוצאי חלציהם שיחיו**

ותהי' יד השלוחים על העליונה במילוי השליחות בשלימות
ויצליחו באופן דלמעלה מדרך הטבע בכל פעולותיהם
הברוכות והקדושות
לקדש שם ליובאוויטש ושמו הק' של רבינו
להצלחה רבה ומופלגה בכל אשר יפנו
לאריכות ימים ושנים טובות ובריאות

